

عنوان مقاله:

شناسایی عناصر اصلی زیبایی شناسی معماری اسلامی و چگونگی تاثیرگذاری کاربردی آنها در شکل گیری اصل زیبایی در بناهای دوران اسلامی ایران (نمونه موردی: مساجد دوران صفویه)

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری و شهرسازی اسلامی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

یحیی کاشی نهنجه - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه کردستان

الهام صادقیان - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

خلاصه مقاله:

زندگی همه ی انسان ها بر پایه زیبایی و زشتی است. همه ما همیشه، جذب زیبایی شده و از زشتی ها گریزان هستیم. اساسا اصطلاحاتی چون زیبا و زشت، از حیث کاربرد به قدری گنگ و مبهم و از نظر معنا و مفهوم به اندازه های ذهنی هستند که نمیتوان اشیای موجود در جهان را با دقت به زشت و زیبا تقسیم نمود. نکته حائز اهمیت در پژوهش حاضر آن است که برای نقد، تحلیل و یا طرح یک اثر هنری یا معماری در حوزه زیبایی شناسی، تنها دانش نظری زیبایی کافی نیست، بلکه ضرورتکشف و شناخت زیبایی، از خشت خشت گرفته تا تمامیت، اجتناب ناپذیر است. چرا که زیباییشناسی نه تنها با ماهیت و ارزش هنرها، بلکه با ابژه های طبیعی سروکار دارد که با زبان زیبایی و زشتی بیان می شوند. بر همین اساس در این پژوهش ابتدا به تعریف زیبایی، مفهوم زیبایی شناسی و تبیین جایگاه آن در تفکر اسلامی پرداخته می شود، سپس با شناسایی عناصر اصلی زیبایی شناسی معماری اسلامی در حوزه عمل و نظر، به بررسی چگونگی تاثیرگذاری آنها در مساجد دوران صفویه در ایران پرداخته خواهد شد. در انتها نیز با استخراج مصداق های عینی زیبایی، بهره گیری از عناصر زیبایی شناسی اسلامی در بناهای معاصر، به جهت تقرب بیشتر صورت و معنای زیبایی در آثار معماری، برای معماران تسهیل خواهد شد.

کلمات کلیدی:

معماری اسلامی، زیبایی شناسی، صورت و معنا، مصداق عینی زیبایی، مساجد دوران صفویه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/289776>

